

खण्डन्तु मधुरं वृष्यं चक्षुष्यं वृष्यं हिमम् । वातपित्तहरं
 स्निग्धं वल्यं वातहरं परम् । (चिनि) सितायाः
 वृष्यं गुण्याय खण्डन्तु सिकतारूपं सुखेनं शर्करा
 सिता । सिता सुमधुरा वृष्या वातपित्तसदाहृत् ।
 मूर्च्छाच्छर्दिष्वरान् इति सुशीता शुक्रकारिणी । अथ
 “(मिचरि) सितोपलगुण्याः भवेत् पुष्पसिता शीता
 रक्तपित्तहरी मता । सितोपलनिभा वृष्या वातपित्तहरा
 हिमा । शर्करा कर्द्वीतोसारतडाहररक्तपित्तवृत् ।
 यथा यथैव नैर्मल्यं मधुरत्वं तथा तथा । स्नेहगौरव-
 शैत्यानि सरत्वं च तथा तथा” इति भावप्र० इक्षुवर्गः ।
 एतत्प्रसङ्गात् सुश्रुते खण्डादिजातद्रव्याणामन्यद्रव्यजातशर्क-
 राणाञ्च गुण्या उक्ता यथा । “यो यो मत्स्यैरिङ्काखण्ड-
 शर्कराणां स्तको गुणः । तेन तेनैव निर्देश्यास्तैषां विस्त-
 वणे गुण्याः । सारस्विता सुविमला निःश्वारा च यथा-
 यथा । तथा तथा गुणवती विज्ञेया शर्करा बुधैः । मधु-
 शर्करा पुनश्चर्द्वीतोसारहरी कृष्णा कृदनी प्रह्लादनी कषा
 यमधुरा मधुरविपाका च । यवासशर्करा मधुरकषाया
 तिक्तातुरसा स्नेहहरी सरा चेति । यावत्त्यः शर्कराः
 प्रोक्ताः सर्वा दाहप्रणाशनाः । रक्तपित्तप्रशमनाश्चर्दिमू-
 र्च्छाहृत्पापहाः । कृष्णं मधूकपुष्पोत्थं फणितं वातपित्त-
 कृत् । कफघ्नं मधुरं पाके कषायं वसिष्ठवृषणम्”
 “भन्दाक्रान्ता वितरति रसं नेत्रुयटिः कदापि
 बन्दे” । श्रीफल्गुणुदण्डय विप्राणां तु बलिर्मतः”
 काशिकापु० “कुम्भाखण्डमिदं दण्डं” देवी पु० इक्षो-
 र्विकारः अण् । ऐक्ष्व गुडादौ लि० । “ऐक्ष्व गुड-
 वर्जितम्” स्मृतिः । इक्षुणां भवनं जेतं शाकट्यं शाक-
 नम् च वा तद्भवने जेतै । इक्षुणां काया । इक्षु-
 ष्कायम् न० “इक्षुष्कायानिषादिन्य” रघुः अत्र
 आनिषादिन्य इतिच्छेदः सि० कौ० इक्षुणां वनम् । अवन-
 सतित्वात् नित्यं षत्वम् इक्षुवणम् । २कोभिलाष्टणे च
 राजनि० । २इक्षुयायाम् [हृत्तभेदे स्तार्थे कन् । २इक्षुहृत्ते
 इक्षुकं पु० इक्षुप्रकारः स्थूला० कन् । १इक्षुतुल्यस्त्रादे (नडा)
 इक्षुकाण्ड पु० इक्षोः काण्डइव काण्डोऽस्य । १काण्डवृक्षे
 २सुश्रुतये (सज) इक्षुः काण्डइव २इक्षुदण्डे च । ‘चिप्रं
 पुरो न जमहे मङ्गलिकुकाण्डम्” भाषः ।
 इक्षुकीय लि० इक्षवः सन्त्यशितु क नडा० कुक् च । इक्षु-
 युक्ते देये तत्र भवः अण् विल्व० कस्य लुक् । ऐक्षुकस्तत्र
 भवे लि० स्त्रियां ङीप् ।

इक्षुकुट्टक पु० इक्षून् कुट्टयति कुट्ट-शित्पिनि क्नु ईत् । इक्षु
 छेदके गुडकारके लघीवल्गभेदे । [२काण्डवृक्षे स्त्री भात्रप्र०
 इक्षुगन्ध पु० इक्षोरिव गन्ध एकेदयावयवो यस्य । १कुङ्कुमुरे
 इक्षुगन्धा स्त्री इक्षोर्गन्ध इव गन्धोऽस्याः । गुह्यविदार्याम्
 इक्षुज लि० इक्षोस्तद्रुषाज्जायते जन-ड ५ त० । इक्षुविकारे
 गुडादौ “फणितञ्चैव मत्स्यखण्डौ गुडः खण्डकमेव च ।
 सिता सितोपलञ्चैते षड्भेदा इक्षुजामताः । इक्षुयन्दे
 ष्टे तद्गुणादिकसक्तम् । [विशेषे २काण्डवृक्षे च ।
 इक्षुतुल्या स्त्री इक्षुणा तल्या पत्तादिना । (जनार) १धान्य-
 इक्षुदण्ड पु० इक्षुर्दण्ड इव दण्डकारे दीर्घञौ इक्षुयटिरप्यत्र स्त्री
 इक्षुदर्भा स्त्री इक्षोरिव दर्भोवम्भोऽस्याः । हृत्तपत्तिकायाम्
 राजनि० । [इक्षुरसतुल्यजलवाहिनि नदीभेदे ।
 इक्षुदा स्त्री इक्षुमिचुरसास्त्रादे ददाति जलेन दा-क ।
 इक्षुनेत्र न० इक्षुनीयते पुनरुत्पादनायारोप्यतेऽनेन नो-द्रुन्
 इक्षोनेत्रमिव वा । इक्षुनेत्राकारे तद्गुण्यौ ।
 इक्षुपत्र पु० इक्षोः पत्रमिव पत्रमस्य । (जनार) धान्यभेदे ।
 इक्षुपाक पु० इक्षोः पाकः पच्यमावोरसादिः । गुडादौ
 इक्षुप्र पु० इक्षुरिव पूर्यते ष्ट-कर्मणि षजर्थेकं क्षुलपको नोत् ।
 शरहृत्ते रत्तसा० ।
 इक्षुबालिका स्त्री इक्षोर्बालः केशइव बालः शीर्षं स्वपत्तादि-
 रस्याः । इक्षुतुल्यशीर्षे काण्डवृक्षे राजनि० ।
 इक्षुभक्षिती स्त्री इक्षुर्भक्षितो यथा जातिवाचकपूर्वपदनि-
 शान्तात् ङीप् परनि० । इक्षुभक्षकक्षत्रां स्त्रियाम्
 इक्षुमती स्त्री इक्षुः इक्षुरसोऽस्यस्याम् नद्यां मतृ ङीप् ।
 नदीभेदे “सीता चेक्षुमती वेद्या देविका च महावती” भा०
 आ० ८ अ० [६ त० । इक्षुमुक्षे २तद्गुण्यौ न० ।
 इक्षुमूल पु० इक्षोर्मूलं पत्न्यरिव मूलं पत्न्यस्य । १वृषहृत्ते ।
 इक्षुमेह पु० इक्षुरसतुल्योमेहः । सुश्रुतोक्ते प्रमेहभेदे तद्भेदा
 विंशतिर्निदानसहितास्ततोक्ता यथा “दिवास्त्रप्रव्यायासा-
 लस्यप्रसक्तं शीतस्निग्धमधुरमद्यद्रवाक्षपानसेविनं पुरुषं
 जानीयात्प्रमेही भविष्यतीति । तस्य चैवं प्रहसस्यापरिपका
 एव वातपित्तज्ञेया यदा मेदसा सहैकत्वमुपेत्य मूल-
 बाहिनीतांस्तुसुहृत्ताधो गत्वा वस्तुर्मुक्कमाश्रित्य निर्भिद्यन्ते
 तदा प्रमेहान् जनयन्ति । तेषान्तु पूर्वैरुपाणि हृत्त-
 पादतडाहः स्निग्धपिच्छलगुरुता गात्राणां मधुर-
 शुक्रमूलता तन्द्रा सादः पिपासा दुर्गन्धश्च आसत्तालु
 गजजिह्वादान्तेषु मलोत्पत्तिर्जटिलीभावः केशानां रूढिश्च
 नखानाम् । तत्राविलप्रभूतमूलवृक्षणाः सर्व एव सर्वै